

SUNNUNTAI

Haastattelun jälkeen Tufaanin telta paloi ruuanlaittopuuhissa. Ystävät hankkivat hänelle uuden. Kuvassa Tufaan on uuden telttansa edustalla.

Sikihin sielu löysi rauhan Lapista

Rovaniemen liepeillä lumihangessa on pieni telta. Siellä asuu 76-vuotias Tufaan, joka ei kavahda kylmää.

Merja Kiviluoma, teksti

Kaisa Sirén, kuva

Sisälle teltaan pitää ryömiä, sillä lunta on paljon. Teltassa on pimeää, vain otsalamppu antaa hieman valoa.

Bhupinder Singh Tufaan-Nihang – kutsunanimeltään Tufaan eli taifuuni – pahoittelee ahtaita ja alkeellisia olosuhteita. Muutamaan neliöön mahtuu miehen koko omaisuus ja välttämättömät tarvikkeet: vaatteita, purkkeja, pyyhkeitä, makuupussi, kenttäastia, painekattila, kaasuliesi ja kolme kahvipannua. Teltan katosta roikkuvat poronnahkakengät.

Olemme metsikössä Rovaniemen kaupungin lähellä. 76-vuotias amerikkalais mies on asunut teltassaan lähes vuoden.

”Nukuin kahdeksan kuukautta kovalla maalla, mutta sain äskettäin patjan, joten leirini tuntuu ihan luksushotellilta”, hän sanoo naureskellen.

Teltassa ei ole kamiinaa, mutta kaasuliedellä ruokaa laittaessa lämpötila nousee pari astetta. Kaasu on kuitenkin kallista, ja Tufaan käyttää sitä lämmittämiseen vain hätätilassa. Kun talvi oli kylmimmillään, yöllä oli pahimmillaan lähes 40 astetta pakkasta.

”Olen ollut kylmissä olosuhteissa ennenkin – en tosin ihan näin kylmissä”, Tufaan toteaa.

Hän kertoo olevansa nyt elämäänsä tyytyväinen.

Tufaan ei ole kodittomaksi jäänyt pakolainen vaan elämäntapansa valinnut eläkeläinen. Hän on opiskellut yliopistoissa eri puolilla maailmaa ja puhuu seitsemää kieltä.

Mikä saa älykkään ikäihmisen asumaan Lapin metsässä jopa tulipalopakasilta? Lyhyt vastaus: Tufaan

on kiertänyt maailmaa koko ikänsä ja löytänyt vihdoin rauhan Lapin luonnosta.

”Taidan olla kuin karhu, joka viettää kaamosajan talvihorrossa pesässään. Kyse on myös henkisestä asiasta. Minulle luontoyhteys on tärkeä asia”, hän kertoo. ”Täällä vesi, ilma ja luonto ovat maailman puhtaimpia. Lisäksi viihdyn paremmin kylmässä kuin lämpimässä.”

Lähimpään kauppaan on muutamia kilometrejä. Matka tahtuu nyt pyörällä, jonka Tufaan sai lahjaksi uudelta suomalaiselta ystävältään. Kerran viikossa hän käy uimahallissa peseytymässä.

”Ongelma on tällä hetkellä pyykin peseminen, sillä järvet ja joet ovat jäässä. Hiiretkin vaivaavat minua teltassani ja pääsivät harmikseni käsiksi jopa yrtteihini.”

Teltoa sijaitsee melko lähellä päätietä, mutta Tufaan saa olla omissa oloissaan. Joskus moottorikelkailija päristelee ohitse. Jokin aika sitten poliisit kävivät leirissä.

”He tarkastivat passini ja kyselivät minulta yhtä ja toista. Toinen heistä kysyi ikääni, ja vastaukseni melkein pökörytti heidät. Eivät he voineet käsittää, että tällainen vanha pieru asuu pusikossa ja vielä nauttii siitä”, Tufaan sanoo ja nauraa omintakeista nauruaan. Miehellä ei ole Suomessa edes pankkitiliä. Visa-kortilla hän saa nostettua rahaa elämisen tarpeisiin.

”Saan pientä eläkettä Amerikasta ja elän kovin säästävääsi.”

Aamu alkaa kahvilla ja kokojyväriisillä. Kun Tufaan herkuttelee, hän syö sipulia ja valkosipulia. Ne pitävät myös pöpöt loitolla. Joskus Tufaan syö lihaa, mutta mieluiten riistaa, sillä hän ei pidä siitä, miten tuotantoeläimiä kohdellaan.

Elämäntarkoitukseltaan hän on sikhi. Rovaniemellä liikkueensa Tufaan kääntää katseita, koska hän eroaa

pohjoissuomalaisista ulkoiselta olemukseltaan. Sikhit eivät leikkaa hiuksiaan, ja päässään he käyttävät turbaania, joka on vähintään viisi metriä pitkistä huivimaisesta kankaasta kääritty päähine.

”Paikkakunnalla on myös muslimimiehiä, ja vaikka en ole muslimi, minua voidaan luulla sellaiseksi. Välittömpimpiä minua kohtaan näytävät olevan lapset, kun taas aikuiset suhtautuvat vähän epäilevästi. Silti minulla on jo muutamia ystäviä täällä”, hän sanoo.

Bhupinder Singh Tufaan-Nihang on alkuperäiseltä nimeltään Thomas Dicks. Hän syntyi Floridassa sodan alla vuonna 1939.

Lapsuus oli haastava. Äiti oli hänelle lähes pyhimys, kun taas ankan isän hän koki uhkaavana hahmona. Isä työskenteli sotaväessä, äiti lääketieteen alalla. Jo lapsena Thomas inhosi kuumaa ja nukkui mielellään ulkona.

Tufaan oli itsekin jonkin aikaa asevoimien palveluksessa: lentotukialuksella pelastustehtävissä ja laivastossa sääennustajana.

Hän meni naimisiin ja sai kolme lasta.

”Vanhin lapsemme kuoli 14 kuukauden ikäisenä asuessamme Floridassa. Tyttären kuolema oli järkyttävä tapahtuma, jota en unohda koskaan”, hän sanoo painaen päänsä alas.

Avioliitto kariutui, kun lapset olivat pieniä. Sen jälkeen totuuden ja tiedon jano alkoivat viedä levotonta sielua.

Tufaan kertoo opiskelleensa Saksassa, Japanissa, Eteläisellä Tyynellämerellä, Intiassa, Yhdysvalloissa ja Kanadassa. 1960-luvulla hän opiskeli Länsi-Berlinissä kolmen vuoden ajan luontaislääketiedettä ja piti siitä kovasti. Saksasta hän ei niin välittänyt. Jätettyään Berliiniin taakseen hän matkusti ensimmäisen kerran Suo-

meen vuonna

1968. Ensin Parikkalaan, sitten Helsinkiin.

”Etsin Suomesta rauhaa sieluleni jo tuolloin.”

Helsingistä Tufaan lähti tammikuussa 1969. Tarjoitus oli mennä Malesiaan, mutta pysähdyksellä Teheranissa hän tapasi sikhejä, jotka kehottivat hiljentympaikkaa etsintää Tufaanin matkustamaan Intiaan, Amritsarin kaupunkiin. Siellä sijaitsee Kultainen tempeli, sikhien hengellinen ja kulttuurinen keskus.

”Istuin Kultaisessa temppelissä, ja lävitse meni voima. Tunsin, että koko mennessyteni pyyhkiytyi yhtäkkiä pois. Kokemus muutti elämäni täysin. Näin elämäni ikään kuin ilmapallossa, joka laajentui aikaansa. Kun päästin siitä irti, pallo tyhjeni olemattomaksi.”

Tyhjyys oli 30-vuotiaalle kuitenkin autuas ja mullistava olotila. Sitä on vaikea selittää ulkopuoliselle.

Tufaan ei halua tuputtaa maailmankatsomustaan. Jokaisella on oma tiensä.

”On paljon tahoja, jotka myyvät valaistumisen ideoita”, hän sanoo.

Tufaanista tuli vihkimyksen kautta sikhi 46 vuotta sitten. Silloin hän sai sikhiläisen nimensä. Bhupinder Singh Tufaan-Nihang lukee myös passissa.

Sikhiläisyys on sekoitus monia uskontoja. Siinä misä hindulaisuudessa on monta jumalaa, sikhiläisillä on vain yksi, kuten kristinuskossakin. Jumala on persoonaaton, eikä sillä ole fyysistä muotoa. Kristinuskolla on Jeesus, mutta sikhiläisillä on peräti kymmenen gurua. Gurut hyväksyvät sen, että Jumalan luokse on monta tietä eikä sikhiläisyys ole ainoa tie.

Sikhiläisyys on melko käytännönläheinen maailmankatsomus, jossa ei palvota kuvia, harjoiteta taikuskoua eikä tehdä pyhiinvaelluksia. Tufaan kertoo ol-

SUNNUNTAI

leensa aina kiinnostunut myös muista henkisistä perinteistä, etenkin parantamistraditioista. Juutalaisten kabbala ja kiinalainen *Muutosten kirja* ovat vaikuttaneet häneen syvästi. Hän ei väheksy länsimaistakaan lääketiedettä, jota saa kiittää hengestään.

”Vuonna 2003 minulla todettiin eturauhassyöpä, ja olisin luultavasti kuollut neljässä vuodessa. Pääsin Yhdysvalloissa kokeilemaan hoitoon, jossa eturauhaseeni ruiskutettiin radioaktiivisia kapsleita.”

Hän parantui ja on sittemmin elänyt terveenä.

Tufaanin mielestä ihmiskunnan kehitys on mennyt huonompaan suuntaan. Hän on huolissaan veren vuodatuksesta ja ydinaseista. Elämän todellinen voima ja ihmeläke on hänen mielestään rakkaus.

”Jos ihminen ei rakasta, hän on hukassa. Jos uskallat rakastaa, sinusta pidetään aina huolta.”

Ennen Lappia Tufaan asui joitakin vuosia Puolassa. Lappiin hän sanoo tullessaan jäädäkseen.

Hänellä on unelmakin. Tufaan haluaisi kontakteja tiedekeskus Arktikumiin ja Lapin yliopistoon. Hän tahtois yhä miekella ja opettaakin.

Tufaanin mielestä Lappiin pitäisi perustaa yrityksiä, joissa hyödynnettäisiin suomalaisen kulttuuri-

perimään kuuluvaa tietotaitoa. ”Lapissa tunnetaan paljon kasveja ja yrttejä, mutta tietääkseni yrthihoitoihin perustuvaa klinikkaa täällä ei ole. Lappilainen bisnes perustuu lähes täysin turismin ympärille.”

Hiljattain Tufaan tapasi elämänsä ensimmäisen saamelaisen, kun poronnahkakengät tarvitsivat korjausta.

Hän kokee saamelaiset hengenheimolaisikseen ja suree heidän asemaansa Suomessa.

”Kun yhtenäisyys joukosta puuttuu, valtaväestön on helpompi hallita ja manipuloida vähemmistöä.”

Viime kädessä Tufaan on kuitenkin sitä mieltä, että maailmassa on vain yksi rotu.

”Se on ihmisrotu. Olemme menettäneet ymmärryksen samanarvoisuudestamme, ja siksi maailmasta on tullut eriarvoisuuden kehto.”

HS TV

Kuuntele Tufaanin kertomus siitä, kuinka hänen telttansa syyttyi palaamaan. hs.fi/hstv.